

PRAKSISOVERSIGT · UDLÆNDINGENÆVNET

Praksisoversigt over administrativ udvisning og indrejseforbud ved ulovligt ophold/arbejde

Udlændingenævnets prøvelse af Udlændingestyrelsens og SIRI's afgørelser efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 47 afgørelser · 2013-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Administrativ udvisning efter [udlændingelovens § 25 b](#) (ulovligt ophold) og [§ 25 a](#) (ulovligt arbejde, mindre kriminalitet, manglende midler) træffes af Udlændingestyrelsen uden domstolsmedvirken og udløser efter [§ 32, stk. 4, nr. 1](#) som udgangspunkt et indrejseforbud på 2 år, der efter udsendelsesdirektivet gælder hele Schengenområdet og indberettes i SIS efter [§ 58 g, stk. 1, nr. 8](#). Udlændingenævnet er klageinstans efter [§ 46 a, stk. 1](#) og foretager en fuld prøvelse af både udvisningsgrundlaget, proportionalitetsvurderingen efter [§ 26, stk. 1](#) og indrejseforbuddets varighed og geografiske udstrækning. Praksisoversigten kortlægger, hvad Udlændingenævnet gentagne gange lægger vægt på – herunder at selv få dages overstay begrunder udvisning, at en vedtaget bøde ikke afslutter sagen, og at nævnet af egen drift udvider nationale indrejseforbud til hele Schengen – samt hvordan byret, landsret og Højesteret har suppleret billedet på tilgrænsende områder.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Udlændingenævnet kræver ikke en minimumsvarighed af det ulovlige ophold: overskridelse af et Schengenvisum med blot 4 dage eller af et 15-dages visum med 7 dage er tilstrækkeligt grundlag for udvisning efter § 25 b.
- 02** Udlændingenævnet afviser konsekvent, at en fejllæsning eller misforståelse af visummet kan fritage for ansvar – det påhviler udlændingen selv at iagttage reglerne, og nævnet henviser til, at visumindehavere modtager en "Information sheet to visa holders".
- 03** Udlændingenævnet accepterer ikke, at en vedtaget udenretlig bøde for ulovligt ophold afslutter sagen; bøden er tværtimod et bevismoment, nævnet lægger vægt på ved fastlæggelsen af det ulovlige ophold.
- 04** Udlændingenævnet udvider af egen drift et nationalt indrejseforbud til hele Schengenområdet, når udvisningen sker efter § 25 b, idet udsendelsesdirektivet kræver, at forbuddet gælder alle medlemsstaters område, med efterfølgende SIS-indberetning efter § 58 g, stk. 1, nr. 8.
- 05** Udlændingenævnet lægger ved vurderingen af "arbejde" efter § 13, stk. 1, vægt på aktivitetens FAKTISKE karakter – ikke om der er udbetalt løn, om det kaldes en vennetjeneste, eller om modydelsen blot er gratis mad.

- 06** Udlændingenævnet kræver ved påberåbelse af EMRK artikel 8 og voksne slægtninge dokumentation for et særligt afhængighedsforhold ud over det, der følger af slægtskabet – relationen til voksne børn, forældre, onkler og tanter er som udgangspunkt ikke omfattet af den beskyttede familiekreds.
- 07** Udlændingenævnet kræver dokumentation for, at helbredsforhold er af en sådan karakter og et sådant omfang, at udvisningen bliver særligt belastende; udokumenterede oplysninger om angst, selvmordstanker eller sygdom hos pårørende fører ikke til en anden vurdering.
- 08** Nedsættelse af indrejseforbuddet efter § 32, stk. 5, nr. 2, forudsætter ganske særlige grunde – nævnet har nedsat til 1 år ved fire års samliv med herboende ægtefælle og til ½ år ved dokumenteret pleje af alvorligt syge forældre.
- 09** Udlændingenævnet undlader helt at fastsætte indrejseforbud efter § 32, stk. 3, når en mindreårig rejste sammen med sine forældre, idet ansvaret for at overholde visumreglerne da påhviler forældrene.
- 10** Klagefristen til Udlændingenævnet er 8 uger efter § 46 a, stk. 3, og nævnet dispenserer ikke, blot fordi klageren ikke har åbnet sin digitale post – heller ikke ved tre dages fristoverskridelse.
- 11** Udlændingenævnet prøver ikke gyldigheden af et andet Schengenlands SIS-indberetning; indsigelser herimod skal rettes til den indberettende medlemsstat.
- 12** Udlændingenævnet hjemviser, når førsteinstansen har tilsidesat officialprincippet eller partshøringspligten – men foretager i udvisningssagerne som hovedregel selv den fulde materielle prøvelse og ændrer afgørelsen i stedet for at hjemvise.

Retsgrundlaget: § 25 b, § 25 a og det automatisk følgende indrejseforbud

§ 1

Administrativ udvisning hviler på to hovedbestemmelser med hver sit anvendelsesområde.

Udlændingeloven § 25 b er efter sin nugældende ordlyd kort og kategorisk:

En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Bestemmelsen forudsætter alene ulovligt ophold – hverken opholdets varighed, graden af tilregnelser eller et forudgående strafbart forhold er betingelser. § 25 a rammer derimod udlændinge, som **ikke har haft lovligt ophold i længere tid end de sidste 6 måneder**, og opdeler sig i stk. 1 (mindre kriminalitet – tyveri, hæleri, vold, våben, euforiserende stoffer m.v.) og stk. 2 (formodning om ulovligt ophold eller arbejde, manglende midler til underhold, andre hensyn til den offentlige orden). Ulovligt arbejde forudsætter, at arbejdstilladelseskravet i § 13, stk. 1 er overtrådt, hvorefter arbejdstilladelse kræves for **både lønnet og ulønnet** beskæftigelse.

Sanktionssiden er langt hen ad vejen bunden. Efter § 32, stk. 1, nr. 1 fastsættes der indrejseforbud, når en udlænding er udvist, og efter § 32, stk. 4, nr. 1 meddeles forbuddet for 2 år ved udvisning efter §§ 25 a eller 25 b. Kun to ventiler findes: § 32, stk. 3 (undladelse i særlige tilfælde, herunder af hensyn til familiens enhed) og § 32, stk. 5, nr. 2 (kortere varighed ved ganske særlige grunde). Ved indrejse i strid med et tidligere indrejseforbud – dansk eller meddelt af en anden medlemsstat og opdateret i SIS – hæves varigheden til 5 år efter § 32, stk.

4, nr. 3. For udlændinge omfattet af EU-reglerne fastsættes der efter **§ 32, stk. 2 alene** indrejseforbud, hvis udvisningen sker af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Den EU-retlige ramme er **udsendelsesdirektivet 2008/115/EF**. Direktivets **artikel 11** blev implementeret i dansk ret ved ændringsloven fra marts 2011, hvis bemærkninger udtrykkeligt fastslår rækkevidden:

Indrejseforbuddet, der meddeles en tredjelandstatsborger i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens § 25 b, er gældende i alle EU- og Schengenlande [...] Indrejseforbuddets geografiske rækkevidde skal fremgå af afgørelsen til tredjelandstatsborgeren.

Samme forarbejder angiver, hvilke grunde der kan begrunde undladelse af indrejseforbud – "navnlig [...] humanitære grunde eller på grund af Danmarks internationale forpligtelser", herunder tilfælde hvor udlændingen "pludselig er blevet meget alvorlig syg, eventuelt hospitalsindlagt, og derfor ikke har kunnet udrejse". Denne formulering går ordret igen i Udlændingenævnets afgørelser den dag i dag.

En strukturel ændring er værd at bemærke ved læsning af ældre afgørelser: den tidligere § 25 b, **stk. 2**, om udvisning af tredjelandstatsborgere, der ikke udrejste rettidigt, blev ophævet ved ændringsloven fra juni 2020 om forenkling af reglerne om bl.a. indrejseforbud og erstattet af et selvstændigt indrejseforbud efter **§ 32, stk. 1, nr. 2**. Afgørelser fra før 2020, der henviser til "§ 25 b, stk. 1" og "§ 25 b, stk. 2", skal derfor læses i lyset heraf.

Retsgrundlaget bygger på **Betænkning nr. 1326/1997 om udvisning** fra Udvisningsudvalget. Udvalget konkluderede i **bind 2, s. 444**, at "adgangen til udvisning på grund af ulovligt ophold bør opretholdes", og – efter en drøftelse af, om faste takster var forenelige med princippet om individuel prøvelse – at "en takstmæssig reaktionsfastsættelse er i overensstemmelse med lighedsbetragtninger i retsanvendelsen", hvorfor reglerne om udmåling af indrejseforbud burde skrives ind i selve lovteksten. Det er præcis den takstmodel, § 32, stk. 4, i dag udtrykker, og som forklarer nævnets stærkt skematiske praksis.

Bemærk kommende ændringer: § 32 er ændret ved **lov nr. 726 af 1. september 2026** med ikrafttræden 3. september 2026, hvorved der indsættes et nyt § 32, stk. 1, nr. 7, om indrejseforbud ved nægtet indrejse efter den nye asylgrænseprocedure i § 37 o, med konsekvensændringer i stk. 3, stk. 4, nr. 1 og 3, samt stk. 5, nr. 2. **§ 25 a, stk. 1, nr. 1** er desuden ændret ved **lov nr. 263 af 11. februar 2026**, hvorved henvisningen til straffelovens § 119 b udgår som konsekvens af bestemmelsens ophævelse.

LOV

Udlændingeloven § 13, stk. 1

Udlændingeloven § 25b

Udlændingeloven § 25a, stk. 1-2

Udlændingeloven § 32, stk. 1-5

§ 2 Udlændingenævnets prøvelseskompetence og prøvelsesintensitet

Udlændingenævnet er efter **§ 46 a, stk. 1** klageinstans for Udlændingestyrelsens, Hjemrejsestyrelsens og SIRI's afgørelser efter udlændingeloven. Nævnet foretager i udvisningssagerne en **fuld prøvelse** – af udvisningsgrundlaget, af § 26-afvejningen, af om indrejseforbud skal undlades, af varigheden og af den geografiske udstrækning. Prøvelsen er ikke begrænset til legalitetskontrol.

At prøvelsen er reel, ses af, at nævnet i praksis træffer fire forskellige typer afgørelser:

Udfald	Eksempel	Hvad nævnet gjorde

Ren stadfæstelse	VAU/2023/77	Stadfæstede "af de grunde, som Udlændingestyrelsen har anført"
Stadfæstelse med supplerende begrundelse	VAU/2023/115	Tilføjede en selvstændig EU-retlig analyse af udstationeringsspørgsmålet
Delvis ændring – skærpelse af rækkevidde	VAU/2024/66	Ændrede et nationalt indrejseforbud til Schengen-omfang
Delvis ændring – lempelse	VAU/2023/92	Nedsatte indrejseforbuddet fra 2 år til 1 år

Særligt bemærkelsesværdigt er, at nævnets prøvelse også kan gå klageren **imod**. I både [VAU/2024/66](#) og [Udlændingenævnets afgørelse af 11. februar 2025 om en libanesisk statsborgers visumoverskridelse](#) havde Udlændingestyrelsen meddelt et *nationalt* indrejseforbud, men nævnet ændrede det til at gælde alle EU-lande (undtagen Irland) samt Norge, Liechtenstein, Schweiz og Island – med efterfølgende SIS-registrering. Nævnet ser sig altså forpligtet til at korrigere en for lempelig førsteinstansafgørelse, når EU-retten kræver det.

Grænserne for kompetencen er til gengæld skarpt trukket. Nævnet prøver ikke opholdsret efter EU-retten, når kompetencen ligger hos en anden myndighed; i [Udlændingenævnets afgørelse af 12. februar 2016 om en pakistansk statsborger](#), hvor klageren påberåbte sig *Zambrano*- og *Chen*-praksis som primær omsorgsperson for et mindreårigt EU-barn, konstaterede nævnet, at det ikke har kompetence til at behandle sager om opholdsret efter EU-retten, og at rette myndighed allerede havde truffet afgørelse.

Tilsvarende prøver nævnet **ikke gyldigheden af et andet Schengenlands SIS-indberetning**. I

[Udlændingenævnets afgørelse af 9. februar 2016 om et serbisk ægtepar](#) – deporteret fra henholdsvis Ungarn og Tyskland – bemærkede nævnet, at hvis klagerne ønskede at anfægte rigtigheden af indberetningerne, skulle de rette henvendelse til myndighederne i de respektive lande. Samme linje i [Udlændingenævnets afgørelse af 31. januar 2017 om en nigeriansk statsborger](#): nævnet fandt "intet grundlag for at anfægte gyldigheden af det andet Schengenlands indberetning". Konsekvensen er en SIS-indberetning fra ét land, der udløser 5 års dansk indrejseforbud, uden at den bagvedliggende afgørelse kan prøves her.

En SIS-indberetning har også afsmittende virkning på ansøgningssager: i [Udlændingenævnets afgørelse af 5. september 2024 om beløbsordningen](#) blev en indisk statsborger nægtet opholds- og arbejdstilladelse alene som følge af en norsk udvisningsafgørelse, der havde ført til indberetning som uønsket i SIS.

LOV	Udlændingeloven § 32, stk. 4	Udlændingeloven § 46a, stk. 1	Udlændingeloven § 58g, stk. 1
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for ulovligt ophold af britisk statsborger og ændring af indrejseforbud til Schengen-omfang 11.02.2025 Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for visumoverskridelse med udvidelse af indrejseforbud til hele Schengen-området 11.02.2025 Udlændingenævnet · Afslag på opholds- og arbejdstilladelse under beløbsordningen grundet indberetning som uønsket i SIS 05.09.2024 Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde og overstay i Danmark 17.04.2024 Udlændingenævnet · Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper 21.03.2024 Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for ulovligt arbejde som ansigtsmaler 29.01.2024 Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og fem års indrejseforbud grundet overtrædelse af Schengen-indberetning 31.01.2017 Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for pakistansk statsborger efter ulovligt ophold 12.02.2016		

§ 3 Hvad Udlændingenævnet lægger vægt på ved ulovligt ophold efter § 25 b

Praksis efter § 25 b er bemærkelsesværdigt konsekvent, og fem mønstre går igen på tværs af afgørelserne.

1. Varigheden af overskridelsen er stort set uden betydning for selve udvisningen. Nævnet har stadfæstet udvisning ved overstay på 4 dage ([Udlændingenævnets afgørelse af 24. april 2024 om en indisk statsborger med fransk Schengenvisum](#)), 7 dage ([afgørelse af 11. februar 2025 om en 15-årig indisk statsborger](#)), 4 dage ud over 30 dages visum ([afgørelse af 11. februar 2025 om overskridelse af visumperiode](#)), 47 dage (VAU/2023/115), 66 dage (VAU/2023/82), ca. 100 dage (VAU/2025/2), 296 dage (VAU/2024/6) og næsten fire år ([afgørelse af 12. marts 2015 om en israelsk statsborger](#)). Varigheden slår først igennem ved **indrejseforbuddets længde** – ikke ved spørgsmålet om, hvorvidt der overhovedet skal udvises.

2. Ansvar for at kende reglerne er udlændingens eget – og nævnet begrundet det konkret. Argumenter om misforståelse, fejllæsning af visumstickeren eller manglende forsæt afvises rutinemæssigt:

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det er en udlændings eget ansvar at iagttage de regler, der gælder for et udstedt Schengenvisum.

Nævnet tilføjer et konkret bevismoment: det er fast praksis på Schengenlandenes repræsentationer, at visumansøgere modtager en vejledning – "Information sheet to visa holders" – om, hvordan visumstickeren skal læses, herunder hvor mange dage visummet gælder. I [afgørelsen af 24. april 2024](#) vægtede nævnet endvidere skærpende, at klageren *jævnligt* rejste til Schengenlandene, hvorfor det måtte antages, at han gentagne gange var blevet gjort opmærksom på reglerne. Ved visumfrit ophold formuleres pligten parallelt: "det påhviler en udlænding at holde sig orienteret om, hvilke regler der gælder for indrejse og visumfrit ophold i Danmark, herunder at sikre sig, at det tilladte ophold ikke overskrides" (VAU/2024/66).

3. En vedtaget bøde afslutter ikke sagen. I samtlige lufthavns-/udrejsekontROLSager havde klageren erkendt forholdet og vedtaget en udenretlig bøde – typisk 1.500 kr. Nævnet behandler bødevedtagelsen som et **bevismoment til støtte for det ulovlige ophold**, ikke som en afsluttende sanktion. I [afgørelsen af 9. februar 2017 om en indisk statsborger](#) gjorde klageren udtrykkeligt gældende, at han havde vedtaget og betalt bøden, og at forseelsen var mindre alvorlig – nævnet fastslog, at dette ikke kunne føre til forkortelse af indrejseforbuddet efter § 32, stk. 5.

4. Praktiske hindringer for udrejse fritager ikke. At klageren ikke kunne fremskaffe en flybillet inden visummets udløb, ændrede intet i [afgørelsen af 11. februar 2025 om en libanesisk statsborger](#). Den lovlige vej er i stedet ansøgning om forlængelse efter [visumbekendtgørelsen § 22](#), som tillader forlængelse til i alt 90 dage ved force majeure, humanitære hensyn eller dokumenterede alvorlige personlige årsager. Nævnet lægger systematisk vægt på, om der "foreligger oplysninger om, at klageren har søgt om eller har fået forlængelse af sit visum".

5. Det er visummets konkrete dagantal – ikke 90/180-reglen – der gælder. I [afgørelsen om den 15-årige indiske statsborger](#) gjorde familien gældende, at de ikke havde overtrådt 90/180-dages-reglen. Nævnet afviste dette: visummet var udstedt med i alt **15 dages** ophold, og overskridelsen heraf var afgørende. Omvendt gælder for visumfritagne (britiske, amerikanske) statsborgere 90-dages-grænsen efter [§ 3](#), og ophold derudover kræver tilladelse efter [§ 4 b](#).

Endelig gælder [§ 25 b](#) også, hvor det lovlige opholdsgrundlag *ophører*: ved manglende udrejse efter en fastsat udrejsefrist ([afgørelsen af 15. februar 2018 om en kinesisk statsborger](#)), og for EU-borgere der har opbrugt 3-månedersretten uden at være arbejdstagere, selvstændige eller reelt arbejdssøgende – flaskeindsamling er ikke reel beskæftigelse ([afgørelsen af 30. september 2016 om en litauisk statsborger](#)).

LOV	Udlændingeloven § 3	Udlændingeloven § 25b	Udlændingeloven § 32, stk. 5	
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter overskridelse af visumfrit ophold i Schengen			21.05.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af en 15-årig indisk statsborger for overskridelse af visum og ophævelse af indrejseforbud på grund af alder			11.02.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for indisk statsborger efter overskridelse af visumperiode			11.02.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for ulovligt ophold af britisk statsborger og ændring af indrejseforbud til Schengen-omfang			11.02.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for visumoverskridelse med udvidelse af indrejseforbud til hele Schengen-området			11.02.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for overskridelse af visumophold i Schengenområdet			24.04.2024
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde og overstay i Danmark			17.04.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud til amerikansk statsborger efter ulovligt ophold			20.03.2024
	Udlændingenævnet · Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet			15.03.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud på to år efter ulovligt ophold i Danmark			15.02.2018
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af indisk statsborger efter ulovligt ophold og manglende kontakt til herboende barn			09.02.2017
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for EU-borger uden lovligt opholdsgrundlag			30.09.2016
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud som følge af flerårigt ulovligt ophold			12.03.2015

Ulovligt arbejde efter [§ 25 a, stk. 2](#) – aktivitetens faktiske karakter

[§ 4](#) afgør alt

Udlændingenævnet anlægger et meget bredt arbejdsbegreb, forankret i [§ 13, stk. 1](#), hvorefter arbejdstilladelse kræves for at tage "lønnet eller ulønnet beskæftigelse" eller "mod eller uden vederlag at udføre tjenesteydelser her i landet". Den centrale formulering – som nævnet gentager næsten ordret på tværs af sager – er:

[D]et er en aktivitets faktiske karakter og ikke f.eks. det forhold, at der er tale om en vennetjeneste, eller om der udbetales løn herfor, der er afgørende for vurderingen af, hvorvidt der er tale om arbejde.

Mønstret træder tydeligt frem i fire sager:

- **Ansigtsmaling ved en gadefest.** I [VAU/2023/77](#) blev en haitisk statsborger observeret ved en bæk med malergrej, hvor han henvendte sig til forbigående og modtog betaling. Indsigelsen om, at der var tale om "en venlig gestus som tak for invitationen", blev afvist. Nævnet tilføjede: "det påhviler en udlænding at gøre sig bekendt med, hvilke regler der gælder i forbindelse med at udføre arbejde i Danmark, herunder hvad der anses for arbejde."
- **Kasser båret ind i en restaurant mod gratis mad.** I [Udlændingenævnets afgørelse af 22. marts 2024](#) blev en nigeriansk statsborger med fransk opholdstilladelse antruffet i færd med at bære kasser fra vejkanterne ind i en restaurant. Den uformelle modydelse i form af mad var tilstrækkelig.
- **Rådgivning og sidemandsoplæring.** I [Udlændingenævnets afgørelse af 13. marts 2025 om en specialist inden for vindmøllevedligeholdelse](#) anlagde nævnet en egentlig **output-betragtning**: når udlændingens aktivitet – også ren rådgivning og træning – bidrager til virksomhedens kerneaktivitet, er der tale om arbejde. Indsigelserne om, at ansvaret lå hos arbejdsgiveren, og at indrejseforbuddet ville ødelægge karrieren i Schengen, blev afvist.
- **Arbejde efter opholdstilladelsens udløb.** I [VAU/2023/92](#) havde en medfølgende ægtefælle arbejdet som køkkenmedhjælper i ca. to måneder efter tilladelsens udløb. Klagen om, at SIRI havde vejledt forkert, faldt på et notat, der viste det modsatte – nævnet lagde vægt på, at der ikke var "en situation, hvor en offentlig myndighed havde givet klageren en berettiget forventning om at kunne fortsætte sit arbejde efter udløbet af opholds- og arbejdstilladelsen".

Udstationeringsforsvaret prøves grundigt – men holder sjældent. Den mest udførlige EU-retlige analyse findes i [VAU/2023/115](#), hvor en indisk statsborger med portugisisk opholdstilladelse blev antruffet under lagerarbejde. Nævnet bekræftede med henvisning til **C-91/13 Essent Energie Productie**, præmis 37, at tilrådighedsstillelse af arbejdskraft mod vederlag er en tjenesteydelse efter [TEUF artikel 57](#), men fastslog dernæst:

I retspraksis sonderer EU-Domstolen mellem udstationering, hvor tilrådighedsstillelsen af arbejdskraft udgør selve tjenesteydelsen og udstationering med henblik på levering af en tjenesteydelse, hvor tilrådighedsstillelsen af arbejdskraften alene udgør et accessorium til tjenesteydelsen.

De konkrete forhold, nævnet lagde vægt på, udgør en brugbar tjekliste: klageren havde **ikke** udført faktisk og reelt arbejde for den udenlandske virksomhed forud for udsendelsen; der forelå **ingen dokumentation** for en specifik aftale om en tidsbegrænset tjenesteydelse med afgrænset omfang og aftalt modydelse; **instruktions- og ledelsesbeføjelsen** lå hos den danske virksomhed; og udstationeringen var fastsat til et helt år. Konklusionen: "der over for [klageren] med rette kan stilles krav om arbejdstilladelse". En gyldig portugisisk opholds- og arbejdstilladelse gav ikke ret til at arbejde i Danmark.

Arbejdstilladelseskravets nærmere udmøntning findes i [udlændingebekendtgørelsen § 25](#), der udtømmende angiver, hvilke opholdsgrundlag der giver eller kan give arbejdstilladelse.

LOV

[Udlændingeloven § 13, stk. 1](#)
[Udlændingeloven § 25a, stk. 2](#)
[Udlændingeloven § 59, stk. 3](#)

PRAKSIS

Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af specialist for ulovligt arbejde ved rådgivning og sidemandsoplæring

13.03.2025

Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde og overstay i Danmark	17.04.2024
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde udført som modydelse for mad	22.03.2024
Udlændingenævnet · Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper	21.03.2024
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter ulovligt arbejde	20.03.2024
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for ulovligt arbejde som ansigtsmaler	29.01.2024

§ 25 a, stk. 1 – mindre kriminalitet, EU-borgere og trusselsvurderingen

§ 5

Ved udvisning efter [§ 25 a, stk. 1](#) er kravet et andet: der skal foreligge dom, erkendelse over for politiet, pågribelse under eller i umiddelbar tilknytning til det strafbare forhold, eller – for euforiserende stoffer – en "særlig bestyrket mistanke". Nævnet er her mere tilbøjeligt til at citere konkrete beviser.

- **Butikstyveri.** I [Udlændingenævnets afgørelse af 6. marts 2018 om en litauisk statsborger](#) begik klageren fire butikstyverier for i alt 2.148 kr. inden for 3-4 dage efter indreisen og vedtog en bøde på 4.400 kr. Nævnet lagde vægt på den tidsmæssige sammenhæng mellem indrejse og kriminalitet, gentagelsen, og klagerens egne oplysninger om ressourcemangel og hashforbrug som indikation for risiko for fortsat kriminalitet.
- **Gentagen berigelseskriminalitet.** [Udlændingenævnets afgørelse af 4. maj 2023 om en rumænsk statsborger](#) rummer en detaljeret oversigt over syv strafbare forhold fra 2017 til 2019 med bøder fra 500 kr. til 5.400 kr. Nævnet fandt "et fast mønster af kriminalitet, der truede den offentlige orden". Samme mønsterbetragtning i [VAU/2024/36](#) og [VAU/2024/68](#).
- **Enkeltstående butikstyveri.** I [VAU/2024/56](#) blev en amerikansk statsborger – gift med en finsk unionsborger og derfor bedømt efter EU-reglerne – udvist med 2 års indrejseforbud efter tyveri af en vare til 1.349 kr. i Københavns Lufthavn.
- **Besiddelse af euforiserende stoffer.** [Udlændingenævnets afgørelse af 11. februar 2025 om en marokkansk statsborger](#) – skunk fundet kort efter indreisen – er et rent [§ 25 a, stk. 1, nr. 2](#)-tilfælde med 2 års indrejseforbud og SIS-indberetning efter [§ 58 g, stk. 1](#).
- **Manglende midler til underhold.** [VAU/2023/78](#) viser anvendelsen af [§ 25 a, stk. 2, nr. 2](#), over for en subsistensløs eritreisk statsborger – men bemærk, at denne grund efter bestemmelsens ordlyd **ikke** kan bruges over for udlændinge omfattet af [§ 2, stk. 1 eller 2](#).

For EU-borgere gælder et skærpet krav: adfærden skal udgøre en "reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse", og indrejseforbud kan efter [§ 32, stk. 2](#) kun fastsættes, hvis udvisningen sker af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Konsekvensen ses direkte i [VAU/2023/122](#), hvor en ungarsk statsborger blev udvist efter [§ 25 b](#) for overskridelse af den lovlige opholdsperiode, men **uden** indrejseforbud.

Rammen for arbejdsdelingen mellem administrativ udvisning og udvisning ved dom er beskrevet i [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om udvisning ved dom, pkt. 2.3](#), der i skemaform angiver, at [§ 25 a, stk. 1](#), dækker "mindre grov kriminalitet (bøde/advarsel)" for udlændinge med maksimalt 6 måneders lovligt ophold, mens [§ 25 b](#) dækker "udlændinge uden lovligt ophold" – og udtrykkeligt anfører, at "[a]fgørelser

efter § 25 b træffes af Udlændingestyrelsen". Om udvisning ved dom henvises til [udvisning-ved-straf](#) og [udvisning-og-integration-paragraf-26](#).

LOV

Udlændingeloven § 25a, stk. 1-2

Udlændingeloven § 32, stk. 2

Udlændingeloven § 58g, stk. 1

PRAKSIS	Udlændingenævnet · Udvisning af amerikansk statsborger for butikstyveri i lufthavnen trods familiemæssig tilknytning til EU-borger	11.02.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og to års indrejseforbud som følge af besiddelse af euforiserende stoffer	11.02.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af EU-borger med to års indrejseforbud grundet gentagne krænkelse af den offentlige orden	06.02.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af EU-borger efter gentagne butikstyverier og vurdering af familiens enhed	08.11.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af EU-borger efter overskridelse af den legale opholdsperiode uden indrejseforbud	24.04.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for subsistensløs udenlandsk statsborger	29.01.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af rumænsk statsborger grundet gentagen berigelseskriminalitet og trussel mod samfundsinteresser	04.05.2023
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af litauisk statsborger efter butikstyverier kort efter indrejse	06.03.2018

§ 26, stk. 1 og EMRK artikel 8 – hvornår er udvisningen "særlig belastende"?

§ 6

§ 26, stk. 1 opregner seks hensyn, der skal indgå ved udvisning efter §§ 25 a-25 c: tilknytning til det danske samfund, alder og helbred, tilknytning til herboende personer, konsekvenser for nære familiemedlemmer, manglende tilknytning til hjemlandet og risiko for overlast. Modsat § 26, stk. 2 om udvisning ved dom er der her tale om en **fakultativ afvejning**, ikke et krav om, at udvisning kun kan undlades, hvis den "med sikkerhed" strider mod internationale forpligtelser.

I praksis er § 26-vurderingen alligevel nærmest standardiseret. Nævnets typiske formulering lyder:

Udlændingenævnet har [...] lagt vægt på, at [klageren] er statsborger i [land], at [han] ikke har haft et længerevarende lovligt ophold i Danmark, og at der ikke foreligger oplysninger om væsentlig tilknytning til Danmark eller det danske samfund i form af herboende familie, lovlig beskæftigelse, eller oplysninger om alvorlige helbredsmæssige forhold.

Den beskyttede familiekerne er snæver. Nævnets mest præcise afgrænsning findes i [VAU/2024/6](#):

EMRK artikel 8, om retten til familieliv efter praksis primært beskytter den traditionelle kernefamilie – dvs. ægtefæller, faste samlivspartnere og deres mindreårige børn, og at der kun, hvor der foreligger et særligt afhængighedsforhold mellem et voksent barn og dets forældre, f.eks. hvor forælderen har været en del af det voksne barns husstand i en længere periode, af den grund ikke bør ske udvisning.

Dette udmøntes konsekvent:

Relation	Sag	Nævnets vurdering

Voksen datter i Danmark med angst	Afgørelse af 11. februar 2025 (libanesisk)	Datteren "er voksen og har stiftet egen familie"; ingen dokumentation for afhængighed → intet beskyttelsesværdigt familieliv
Ældre, plejekrævende forældre (82 og 90 år)	VAU/2024/6	Forældrene "er ikke en del af den beskyttede familiekreds" – men forholdet nedsatte indrejseforbuddet til ½ år
Onkler og tante	VAU/2024/66	Ikke omfattet af EMRK artikel 8
Voksne søskende	Afgørelse af 27. januar 2016 (irakisk)	"Ingen helt særlig tilknytning ud over normale voksenrelationer"
Herboende ægtefælle	VAU/2023/92	Omfattet, men familielivet kunne udøves i Kina → nedsættelse, ikke ophævelse
Ægtefælle og fællesbørn i tredjeland	VAU/2023/82 , VAU/2025/2	Familielivet kan udøves i hjemlandet; ingen "uoverstigelige hindringer"

Standardpræmissen om valgfrihed gentages ordret: EMRK artikel 8 "indebærer ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring" og "giver [ikke] familier ret til at vælge, hvor de vil indrejse og tage ophold for at udøve deres familieliv". Nævnet tilføjer typisk, at den herboende kan **besøge** udlændingen i hjemlandet, så længe indrejseforbuddet gælder.

Familieliv etableret under ulovligt ophold nyder ringe beskyttelse. I [afgørelsen af 20. januar 2015 om en gambisk statsborger](#) fandt nævnet, at parret "ikke kunne have haft en berettiget forventning om at udøve familieliv i landet, da opholdet var ulovligt". Endnu skarpere i [afgørelsen af 9. februar 2017](#): man kan ikke opnå beskyttelse mod udvisning blot ved at få et barn under et ulovligt ophold – og nævnet lagde vægt på, at der hverken var kontakt eller samvær med barnet på anholdelses- og udsendelsestidspunktet.

Privatliv og erhverv beskyttes kun sparsomt. I [afgørelsen af 24. april 2024](#) afviste nævnet, at et toårigt indrejseforbud krænkede retten til privatliv i form af beskæftigelse og sociale relationer: forbuddet hindrer ikke adgangen til beskæftigelse generelt, arbejdsgiverens erklæring viste ikke, at klageren ville miste sit arbejde, og – afgørende – klageren havde **aldrig opholdt sig i Schengenområdet med et fast opholdsgrundlag**, hvorfor der ikke var etableret et beskyttelsesværdigt privatliv.

LOV	Udlændingeloven § 9c, stk. 1	Udlændingeloven § 26, stk. 1	
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter overskridelse af visumfrit ophold i Schengen		21.05.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for visumoverskridelse med udvidelse af indrejseforbud til hele Schengen-området		11.02.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for ulovligt ophold af britisk statsborger og ændring af indrejseforbud til Schengen-omfang		11.02.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for overskridelse af visumophold i Schengenområdet		24.04.2024
	Udlændingenævnet · Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper		21.03.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud til amerikansk statsborger efter ulovligt ophold		20.03.2024
	Udlændingenævnet · Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet		15.03.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af indisk statsborger efter ulovligt ophold og manglende kontakt til herboende barn		09.02.2017

Indrejseforbuddets varighed, undladelse og udvidelse til hele

§ 7 Schengen

Udgangspunktet er ufravigeligt 2 år, jf. § 32, stk. 4, nr. 1. Nævnets standardformulering for afvisning af lempelse lyder:

[D]er er ikke grundlag for at undlade at fastsætte et indrejseforbud eller at indrejseforbuddet skulle have været fastsat for mindre end 2 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3 og 5, idet der ikke er oplyst om sådanne særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, akut opstået sygdom eller andre konkrete grunde, der taler herfor.

De tre kriterier – **familiens enhed, akut opstået sygdom, andre konkrete grunde** – stammer direkte fra forarbejderne til 2011-implementeringen af udsendelsesdirektivet. Praksis viser, hvornår de faktisk slår igennem:

Udfald	Sag	Afgørende omstændighed
Indrejseforbud helt undladt	Afgørelse af 11. februar 2025 (15-årig indisk)	15 år, rejste med forældrene; ansvaret for visumreglerne påhvilede forældrene
Indrejseforbud helt undladt	VAU/2023/122	EU-borger, ikke udvist af hensyn til offentlig orden → § 32, stk. 2
½ år	VAU/2024/6	Dokumenteret (lægeerklæring) pleje af 82- og 90-årige indlagte forældre under flytning til plejehjem – trods 296 dages overstay
1 år	VAU/2023/92	Fire års lovligt ophold og samliv med herboende ægtefælle
1 år	VAU/2023/82	Forlovet og to mindreårige børn i Norge
2 år (afvist nedsættelse)	Afgørelse af 24. april 2024	Erhvervsmæssige konsekvenser og førstegangsforseelse er ikke ganske særlige grunde
5 år	Afgørelse af 9. februar 2016 (serbisk ægtepar) og afgørelse af 31. januar 2017 (nigeriansk)	Indrejse i strid med et bestående indrejseforbud fra et andet Schengenland
5 år (fastholdt)	VAU/2023/86	Gravid ægtefælle og tre børn i Sverige udgjorde ikke helt særlige grunde

Bemærk asymmetrien: ½ år blev givet ved 296 dages overstay, mens 2 år blev fastholdt ved 4 dages overstay. Det bekræfter, at det ikke er overtrædelsens grovhed, men de personlige forhold, der styrer varigheden.

Nævnet udvider af egen drift til hele Schengen. I to parallelle afgørelser af 11. februar 2025 – [om en libanesisk statsborger](#) og [VAU/2024/66](#) – havde Udlændingestyrelsen meddelt et *nationalt* forbud. Nævnet ændrede begge og begrundede det i én sammenhængende kæde:

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at det af udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 1 direkte fremgår, at der fastsættes et indrejseforbud, når en udlænding er udvist. Det følger videre udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 1, at der meddeles indrejseforbud i 2 år, såfremt en udlænding udvises efter udlændingelovens § 25 b, vedrørende ulovligt ophold,

ligesom at det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 8, at udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union i SIS, hvis udlændingen er udvist af landet efter § 25 b, og meddelt et indrejseforbud.

Udlændingenævnet har videre lagt vægt på, at det følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF [...] (udsendelsesdirektivet), at et indrejseforbud på baggrund af ulovligt ophold forbyder indrejse i og ophold på alle medlemsstaternes område.

Resultatet formuleres konkret: forbuddet gælder alle EU-lande (undtagen Irland) samt Norge, Liechtenstein, Schweiz og Island, og registreres i SIS. Indberetningen hviler på [§ 58 g, stk. 1, nr. 8](#), suppleret af [§ 58 g, stk. 3](#) om indberetning efter [SIS-tilbagesendelsesforordningen \(EU\) 2018/1860](#) ved afgørelser om tilbagesendelse.

Nævnet henviser rutinemæssigt til en ventil for den udviste: man kan ansøge de relevante nationale myndigheder om et **territoriant begrænset visum** til de lande, man ønsker at indrejse i, hvorefter disse myndigheder kan vurdere, om ganske særlige omstændigheder kan begrunde visum ([VAU/2023/77](#)). Om indrejseforbuddets længde ved strafudvisning se [indrejseforbud](#).

LOV	Udlændingeloven § 32, stk. 3-5, 2	Udlændingeloven § 58g, stk. 1, 3	
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af en 15-årig indisk statsborger for overskridelse af visum og ophævelse af indrejseforbud på grund af alder		11.02.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for visumoverskridelse med udvidelse af indrejseforbud til hele Schengen-området		11.02.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for ulovligt ophold af britisk statsborger og ændring af indrejseforbud til Schengen-området		11.02.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af EU-borger efter overskridelse af den legale opholdsperiode uden indrejseforbud		24.04.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for overskridelse af visumophold i Schengenområdet		24.04.2024
	Udlændingenævnet · Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper		21.03.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og fem års indrejseforbud for montenegrinsk statsborger trods familiemæssig tilknytning til Sverige		21.03.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud til amerikansk statsborger efter ulovligt ophold		20.03.2024
	Udlændingenævnet · Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet		15.03.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for ulovligt arbejde som ansigtsmaler		29.01.2024
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og fem års indrejseforbud grundet overtrædelse af Schengen-indberetning		31.01.2017
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og femårigt indrejseforbud for overtrædelse af eksisterende Schengen-forbud		09.02.2016

§ 8 Dokumentations- og beviskrav i udvisningssagerne

Bevistemaerne fordeler sig ulige mellem parterne, og Udlændingenævnets praksis viser et klart mønster.

Myndighedens bevisbyrde for det ulovlige ophold løftes typisk uden vanskelighed. Standardbeviserne er ind- og udrejsestempler i passet, politiets kontrolrapport fra udrejsekontrollen i lufthavnen, klagerens egen

erkendelse og den vedtagne udenretlige bøde. I [VAU/2025/2](#) blev opholdet fastlagt alene på grundlag af et indrejsestempel fra Malaga i februar og fraværet af et udrejsestempel frem til august – en negativ bevisførelse, som nævnet accepterede.

Udlændingen bærer bevisbyrden for alt, der skal føre til lempelse. Nævnet afviser gennemgående udokumenterede påstande:

- *Helbred*: "det ikke er dokumenteret, at klagers helbredsmæssige forhold er af en sådan karakter og et sådant omfang, at en udvisning må anses for særligt belastende" – om mentale sundhedsproblemer og selvmordstanker i [VAU/2023/82](#). Tilsvarende blev hjerteproblemer og psykisk belastning afvist i [afgørelsen om det serbiske ægtepar](#).
- *Afhængighedsforhold*: der var i [afgørelsen af 11. februar 2025 om den libanesiske statsborger](#) "ikke fremlagt dokumentation for, at datterens sygdom er af en sådan karakter og omfang, at hun er afhængig af sin mors pleje".
- *Afledt EU-opholdsret*: en vielsesattest er ikke nok. I [VAU/2025/2](#) krævede nævnet dokumentation for, at ægtefællen opfyldte betingelserne i [opholdsdirektivets artikel 7](#) som arbejdstager, studerende eller med tilstrækkelige midler – og lagde vægt på, at klageren ikke rejste i følgeskab med ægtefællen.
- *Udstationering*: kræver dokumentation for en konkret aftale med afgrænset omfang, tidsmæssig afgrænsning og aftalt modydelse samt for, at instruktionsbeføjelsen forbliver hos den udenlandske arbejdsgiver (- [VAU/2023/115](#)).
- *Erhvervsmæssige konsekvenser*: arbejdsgiverens udtalelse i [afgørelsen af 24. april 2024](#) bekræftede rejseaktiviteten, men viste ikke, at klageren ville *miste* sit arbejde – og var derfor utilstrækkelig.

Vejledningsindsigelse prøves mod myndighedens notater. I [VAU/2023/92](#) blev påstanden om, at SIRI havde oplyst, at selvstændig forlængelsesansøgning var unødvendig, modbevist af styrelsens eget notat, der viste den modsatte vejledning – og nævnet bemærkede, at der ikke var dokumenteret kontakt før den pågældende dato.

Sprog- og forkyndelsesindsigelse afvises, når det modsatte kan dokumenteres. I [afgørelsen af 20. januar 2015](#) blev indsigelsen om manglende forståelse af den danske afgørelse afvist, fordi afgørelsen var forkyndt på engelsk, og klageren havde bekræftet at forstå sproget og udtrykt sin uenighed.

Repræsentantens forsømmelser rammer klageren. I [afgørelsen af 15. februar 2018](#) fastslog nævnet, at en afgørelse anses for meddelt, når den er kommet frem til den valgte partsrepræsentant, og at manglende kommunikation mellem repræsentanten og klageren ikke suspenderer udrejsefristen.

LOV	Udlændingeloven § 26, stk. 1	Udlændingeloven § 40, stk. 1
PRAKSIS		
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter overskridelse af visumfrit ophold i Schengen	21.05.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for visumoverskridelse med udvidelse af indrejseforbud til hele Schengen-området	11.02.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for overskridelse af visumophold i Schengenområdet	24.04.2024
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde og overstay i Danmark	17.04.2024
	Udlændingenævnet · Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper	21.03.2024
	Udlændingenævnet · Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet	15.03.2024

Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud på to år efter ulovligt ophold i Danmark	15.02.2018
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og femårigt indrejseforbud for overtrædelse af eksisterende Schengen-forbud	09.02.2016
Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for gambisk statsborger efter ulovligt ophold	20.01.2015

§ 9 Klagebehandling, frister og sagsgang ved Udlændingenævnet

Klageadgang og frist. Efter [§ 46 a, stk. 1](#) kan Udlændingestyrelsens, Hjemrejsestyrelsens og SIRI's afgørelser påklages til Udlændingenævnet. Klagefristen er efter [§ 46 a, stk. 3](#) **8 uger** fra meddelelsen af afgørelsen, men nævnets formand kan "i særlige tilfælde" beslutte, at en klage skal behandles trods fristoverskridelse.

Dispensationsadgangen udnyttes restriktivt. I [Udlændingenævnets afgørelse af 20. juni 2025 om afvisning af en klage over udvisning](#) blev en klage afvist, fordi den var indgivet **tre dage** efter fristens udløb; afgørelsen var digitalt forkyndt via "filkassen". I [afgørelsen af 11. november 2017 om en libanesisk statsborger](#) udbyggede nævnet begrundelsen: borgere har en personlig pligt til at gøre sig bekendt med post i e-Boks, og det er uden betydning for meddelelsens juridiske virkning, om adressaten faktisk har logget ind, så længe meddelelsen er gjort tilgængelig. Passivitet efter at have fået kendskab til afgørelsen ad anden vej tæller yderligere imod dispensation.

Ingen opsættende virkning i praksis. Udrejsepligten består under klagesagen, og klageren er som regel allerede udrejst, når nævnet træffer afgørelse. Højesteret har på det tilgrænsende område afvist opsættende virkning i [BS-49769/2021-HJR](#) under henvisning til den ugunstige procesprognose og "det klart tiltrængende behov for håndhævelse af udrejsepligtige afgørelser".

Nævnets afgørelser er bindende for førsteinstansen. Udlændingenævnet er en administrativ rekursinstans, hvis afgørelser Udlændingestyrelsen og SIRI skal efterleve – modsat visse private klagenævn er der ikke tale om henstillinger. Nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene efter [grundlovens § 63](#), men prøvelsen er da begrænset til legalitetskontrol af det administrative skøn.

Sagsbehandlingsfejl fører til hjemvisning – også uden for udvisningssagerne. Nævnet håndhæver officialprincippet og partshøringspligten stramt over for førsteinstanserne:

Officialmaksimen i en ansøgningssag afskærer forvaltningsmyndigheden fra passivt at holde sig til de oplysninger, som parten forelægger myndigheden, og derpå afgøre sagen efter en bevisbyrderegel, hvis partens oplysninger er utilstrækkelige.

I [Udlændingenævnets afgørelse af 20. september 2023 om fratagelse af kontante ydelser](#) blev Hjemrejsestyrelsens afgørelse hjemvist, fordi klageren ikke var partshørt efter [forvaltningslovens § 19](#) om muligheden for at oplyse om særlige omstændigheder såsom alvorlig sygdom, og fordi begrundelsen ikke levede op til [forvaltningslovens § 24](#). Samme linje i [afgørelsen af 21. december 2023 om afslag på genoptagelse af en meldepligtssag](#), hvor styrelsen ikke havde inddraget nye lægelige oplysninger og dermed ikke havde handlet i overensstemmelse med officialprincippet. I selve udvisningssagerne træffer nævnet derimod som regel selv den materielle afgørelse frem for at hjemvise.

Forvaltningsretlig kontekst fra Ombudsmanden. Området er tidligere behandlet af Folketingets Ombudsmand. I udtalelsen [Udvisning på grund af ulovligt ophold](#) fandt ombudsmanden, at der forelå "en

sådan særlig formildende eller undskyldelig grund for varigheden af det ulovlige ophold", at der ikke burde være truffet afgørelse om udvisning, netop fordi forsinkelsen delvis skyldtes **en dansk myndigheds** lange sagsbehandlingstid. I udtalelsen [Udvisning af udlænding på grund af ulovligt arbejde. Oplysningsgrundlaget](#) blev oplysningsgrundlaget for en § 25 a, stk. 2, nr. 1-udvisning prøvet, hvor det var omtvistet, om klageren faktisk havde arbejdet i restauranten eller blot passet børn. Betænkning nr. 1326/1997 understregede tilsvarende, at Udlændingestyrelsen "inden sin afgørelse af udvisningsspørgsmålet [må] sørge for at tilvejebringe alle nødvendige oplysninger om udlændingens personlige forhold", og at der skal partshøres efter forvaltningslovens § 19 ([bind 1, s. 204](#)).

LOV	Forvaltningsloven § 19, stk. 1	Forvaltningsloven § 24	Udlændingeloven § 46a, stk. 1, 3
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Afvisning af klage over udvisning grundet overskridelse af klagefrist ved digital forkyndelse 20.06.2025 Udlændingenævnet · Hjemrejsestyrelsens afslag på genoptagelse af sag om meldepligt hjemvist grundet mangelfuld belysning af helbredsforhold 21.12.2023 Udlændingenævnet · Hjemvisning af sag om fratagelse af kontante ydelser grundet mangelfuld sagsoplysning og partshøring 20.09.2023 Udlændingenævnet · Afvisning af klage over opholdstilladelse grundet overskredet klagefrist og udvisning med indrejseforbud 11.11.2017		

§ 10 Sammenhæng med domstolspraksis: hvor domstolene supplerer og korrigerer

Administrative udvisningsafgørelser efter §§ 25 a og 25 b indbringes sjældent direkte for domstolene – udlændingen er typisk udrejst, og sagerne er små. Domstolspraksis rammer derimod tre tilgrænsende områder, der er afgørende for at forstå retsstillingen.

1. Højesteret har sat EU-retlige grænser for administrativ udvisning af unionsborgere. I [Sag 319/2010](#) fandt Højesteret, at frihedsberøvelsen af en rumænsk statsborger med henblik på udvisning efter [§ 25 a, stk. 1](#) var **ulovlig**, fordi udvisningsgrundlaget ikke udgjorde en tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundsinteresser efter opholdsdirektivet. Dommen præciserede tillige intensiteten af domstolsprøvelsen af frihedsberøvelse efter udlændingeloven. I [Sag 170/2017](#) nåede Højesteret det modsatte resultat i en sag om en systematisk utryghedsskabende lejr i Ørstedsparken, hvor både overtrædelse, trussel og proportionalitet var opfyldt. Denne dobbelthed er præcis den, Udlændingenævnet arbejder med i sine EU-borgersager om gentagen berigelseskriminalitet.

2. Overtrædelse af det administrativt fastsatte indrejseforbud er en selvstændig og strengt sanktioneret kriminalitet. Her ligger langt hovedparten af domstolspraksis. [Udlændingeloven § 59 b, stk. 2](#) opstiller en minimumsstraf, der kun undtagelsesvis kan fraviges:

- I [SS-2293/2023-OLR](#) forhøjede Østre Landsret straffen til 9 måneders fængsel og indrejseforbuddet til 6 år, idet [straffelovens § 83](#) blev anvendt til at fravige minimumsstraffen på 1 år – overtrædelsen kunne alene tilregnes som uagtet.
- I [SS-1217/2019-OLR](#) tog landsretten stilling til anvendelsen af de nye, skærpede minimumsstraffe for genindrejse, og i [S-169-24](#) tillod landsretten berigtigelse af tiltalen fra § 59 b, stk. 1, til stk. 2 under anken.
- I [S-0772-25](#) forhøjede landsretten straffen til 5 måneders fængsel ved tredjegangsovertrædelse begået med henblik på pantindsamling.

- Byretspraksis følger samme linje, jf. [SS-9417/2019-KBH](#) (4 måneders fængsel og nyt 6-årigt indrejseforbud).

Højesteret har i [SS-15/2022-HJR](#) fastslået, at en tidligere gennemført domstolsprøvelse af en udvisning ikke afskærer udlændingen fra at få prøvet en **ny** udvisningsbestemmelse, der er en konsekvens af overtrædelsen af det tidligere indrejseforbud. Det er en væsentlig retssikkerhedsgaranti i gentagelsestilfældene.

3. Byretten har afgrænset arbejdsbegrebet indskrænkende – hvor Udlændingenævnet udvider det.

[SS-2624/2021-NYK](#) er interessant, netop fordi den viser en grænse. Retten i Nykøbing F. **dømte** en russisk statsborger for ulovligt ophold efter visumudløb, men **frifandt** ham for ulovligt arbejde på en russisk slæbebåd i dansk indre søterritorium: [§ 13, stk. 1](#) kræver modsætningsvis ikke arbejdstilladelse for udenlandske besætningsmedlemmer på udenlandske skibe, og slæbning af pramme er ikke "arbejde på søterritoriet" i udlændingebekendtgørelsens forstand. Dommen viser, at det brede arbejdsbegreb ikke er ubegrænset – de særlige undtagelser i [§ 13, stk. 3](#) og bekendtgørelsen skal respekteres.

4. Frihedsberøvelse og bopælsbegrebet under udsendelsesfasen. Når udvisningen skal effektueres, tager Højesteret over. I [SS-67/2024-HJR](#) prøvede Højesteret betingelserne i [hjemrejselovens § 14, stk. 1, nr. 1](#) – herunder kravet om fast bopæl – og fandt varetægtsfængslingen **uproportional**, fordi fortsat fængsling frem til ankesdom ville medføre en samlet frihedsberøvelse, der væsentligt oversteg den idømte straf. I [SS-21/2022-HJR](#) fastslog Højesteret omvendt, at [hjemrejselovens § 15](#) tillader fortsat varetægtsfængsling efter endelig dom, når betingelserne er opfyldt, og at dette ikke strider mod EMRK. Sammen med [Sag 212/2018](#) og [sag 8/2019](#) – hvor Højesteret krævede en konkret og rimelig udsigt til, at udsendelsen faktisk kan gennemføres, for at opretholde frihedsberøvelse ud over 6 måneder – tegner disse afgørelser den proportionalitetskontrol, domstolene fører på udsendelsessiden, og som Udlændingenævnet ikke selv udøver.

Højesteret har endnu ikke direkte prøvet en administrativ udvisning efter § 25 b for kortvarigt overstay.

Højesterets udvisningspraksis i nyere tid – fx [SS-15/2024-HJR](#) om ophævelse af udvisning efter EMRK artikel 8 – angår udvisning ved dom efter §§ 22-24 og [§ 26, stk. 2](#), hvor afvejningsnormen er en helt anden. Retsstillingen på § 25 b-området hviler derfor i praksis alene på Udlændingenævnets egen linje.

LOV	Hjemrejseloven § 14, stk. 1	Hjemrejseloven § 15	Udlændingeloven § 13, stk. 1, 3
	Udlændingeloven § 25a, stk. 1	Udlændingeloven § 59b, stk. 1-2	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om varetægtsfængsling efter hjemrejselovens § 14, stk. 1, nr. 1		04.02.2025
	Højesteret · Kendelse om prøvelse af udvisningsbestemmelse efter indrejse i strid med indrejseforbud		05.10.2022
	Højesteret · Højesteret stadfæster kendelse om varetægtsfængsling efter dom i sag om overtrædelse af opholdspligt efter Hjemrejseloven		07.07.2022
	Højesteret · Udvisning og frihedsberøvelse af EU-borger for utryghedsskabende lejr i det offentlige rum		19.12.2017
	Højesteret · Ulovlig administrativ frihedsberøvelse af EU-borger med henblik på udvisning efter mindre forseelse		31.03.2013
	Landsretten · Forhøjelse af straf for tredje gangs overtrædelse af indrejseforbud til 5 måneders fængsel		11.08.2025
	Landsretten · Overtrædelse af Indrejseforbud: Landsretten Skærper Straf og Indrejseforbud		11.03.2025
	Landsretten · Dom for overtrædelse af indrejseforbud efter Udlændingeloven		28.06.2019
	Byretten · Russisk statsborger dømt for ulovligt ophold, men frikendt for ulovligt arbejde på slæbebåd i dansk søterritorium		29.06.2021
	Byretten · Dom for overtrædelse af udlændingeloven og ordensbekendtgørelsen med udvisning		17.04.2019

§ 11 Præcedens og linjeskift inden for nævnet

Udlændingenævnet citerer **ikke** udtrykkeligt sine egne tidligere afgørelser i afgørelsesteksterne. Præcedensvirkningen etableres i stedet gennem **næsten ordret gentagne standardpræmisser**, der kan spores år tilbage. Disse tekstblokke fungerer som nævnets reelle praksisnormer:

- "det er en udlændings eget ansvar at iagttage de regler, der gælder for et udstedt Schengenvisum" – genfindes i [afgørelsen af 24. april 2024](#) og [afgørelsen af 11. februar 2025](#).
- "EMRK artikel 8 [...] giver [ikke] familier ret til at vælge, hvor de vil indrejse og tage ophold" – genfindes i [VAU/2023/92](#), [VAU/2023/82](#) og [VAU/2025/2](#) – men også helt tilbage i [afgørelsen af 12. februar 2016](#) og [afgørelsen af 11. november 2017](#).
- Trippelkriteriet "hensynet til familiens enhed, akut opstået sygdom eller andre konkrete grunde" ved § 32, stk. 3 og 5.

Ledende afgørelser på området er efter praksissamlingens vidnesbyrd:

Spørgsmål	Ledende afgørelse
Arbejdsbegrebet – vennetjeneste	VAU/2023/77
Arbejdsbegrebet – output-betragtning ved rådgivning	Afgørelse af 13. marts 2025
Udstationering vs. arbejdstilladelseskrav	VAU/2023/115
Udvidelse af nationalt forbud til Schengen	Afgørelse af 11. februar 2025 (libanesisk) og VAU/2024/66
Afgrænsning af EMRK art. 8-kredsen	VAU/2024/6
Mindreårighed og undladelse af indrejseforbud	Afgørelse af 11. februar 2025 (15-årig)

To udviklingslinjer kan aflæses over tid. For det første er den **geografiske udstrækning** blevet skærpet: hvor ældre afgørelser fra 2015-2018 typisk blot omtaler "indrejseforbud i to år" uden nærmere angivelse, indeholder afgørelserne fra 2023 og frem en systematisk stillingtagen til Schengen-omfanget og SIS-indberetningen – og fra og med de to afgørelser af 11. februar 2025 korrigerer nævnet aktivt førstestansens nationale forbud. For det andet er **alderens betydning** blevet nuanceret: i [afgørelsen om den 15-årige](#) blev indrejseforbuddet helt undladt, mens en klager på 17 år og 9 måneder i [VAU/2024/66](#) blev mødt med det fulde toårige forbud, fordi han var "næsten myndig" og "var i stand til at rejse alene til Danmark og dermed kan tillægges en vis modenhed". Skæringspunktet ligger altså ikke ved myndighedsalderen, men ved den faktiske selvstændighed under rejsen.

LOV

Udlændingeloven § 26, stk. 1

Udlændingeloven § 32, stk. 3, 5

PRAKSIS

Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter overskridelse af visumfrit ophold i Schengen

21.05.2025

Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af specialist for ulovligt arbejde ved rådgivning og sidemandsoplæring

13.03.2025

Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for visumoverskridelse med udvidelse af indrejseforbud til hele Schengen-området

11.02.2025

Udlændingenævnet · Stadfæstelse af udvisning for ulovligt ophold af britisk statsborger og ændring af indrejseforbud til Schengen-omfang

11.02.2025

Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af en 15-årig indisk statsborger for overskridelse af visum og ophævelse af indrejseforbud på grund af alder

11.02.2025

Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for overskridelse af visumophold i Schengenområdet

24.04.2024

Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde og overstay i Danmark

17.04.2024

Udlændingenævnet · Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper	21.03.2024
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud til amerikansk statsborger efter ulovligt ophold	20.03.2024
Udlændingenævnet · Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet	15.03.2024
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for ulovligt arbejde som ansigtsmaler	29.01.2024
Udlændingenævnet · Afvisning af klage over opholdstilladelse grundet overskredet klagefrist og udvisning med indrejseforbud	11.11.2017
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for pakistansk statsborger efter ulovligt ophold	12.02.2016

§ 12 Sammenfatning: den administrative udvisnings retsstilling i praksis

Administrativ udvisning efter §§ 25 a og 25 b fremstår i Udlændingenævnets praksis som et **stærkt takstpræget og lavt tærskelbelagt** system, hvor kun de personlige forhold – ikke overtrædelsens grovhed – reelt kan flytte resultatet.

På **udvisningssiden** er tærsklen meget lav. Fire dages overstay er tilstrækkeligt. Ansvar er objektiveret hos udlændingen: misforståelse, manglende forsæt, praktiske rejsehindre og påberåbt myndighedsvejledning fører ikke frem, medmindre vejledningsfejlen kan dokumenteres. En vedtaget bøde i lufthavnen er ikke sagens afslutning, men en del af beviset. Arbejdsbegrebet efter § 13, stk. 1 er tilsvarende bredt: aktivitetens faktiske karakter afgør, uanset om der er tale om en vennetjeneste, en modydelse i mad eller ren rådgivning, der understøtter virksomhedens kerneaktivitet.

På **proportionalitetssiden** efter § 26, stk. 1 er praksis restriktiv, men ikke mekanisk. Nævnet foretager en reel prøvelse – det ses af, at afgørelser faktisk ændres – men den beskyttede familiekreds efter EMRK artikel 8 er snæver og omfatter som udgangspunkt kun kernefamilien. Relationer til voksne børn, forældre, søskende, onkler og tanter kræver et **dokumenteret særligt afhængighedsforhold**, typisk i form af fælles husstand over længere tid. Et familieliv etableret under ulovligt ophold kan ikke skabe en berettiget forventning.

På **sanktionssiden** er 2 år normen, og nævnets standardformel om "familiens enhed, akut opstået sygdom eller andre konkrete grunde" markerer, hvad der skal til. Lempelserne fordeler sig i tre grupper: mindreårighed under forældres ansvar (forbud undlades helt), dokumenteret pleje af alvorligt syge nære pårørende (½ år) og etableret samliv/forældreskab (1 år). Skærpelse til 5 år indtræder, når der indrejses i strid med et bestående – også udenlandsk – indrejseforbud. Uanset varigheden gælder forbuddet hele Schengenområdet, og nævnet **udvider af egen drift** et for snævert nationalt forbud, fordi [udsendelsesdirektivet](#) kræver det, med SIS-indberetning efter § 58 g, stk. 1, nr. 8 til følge.

På **procesplan** er 8-ugersfristen i § 46 a, stk. 3 hård – tre dages overskridelse ved digital forkyndelse medfører afvisning – og der er i praksis ikke opsættende virkning. Nævnets afgørelser binder Udlændingestyrelsen og SIRI, og nævnet håndhæver officialprincippet og partshøringspligten over for førsteinstanser, men afgør selv udvisningssagerne materielt.

Den samlede retsstilling er derfor, at den enkelte udlænding bærer risikoen for enhver uklarhed om det lovlige opholds omfang, at konsekvensen er ensartet og indgribende på tværs af hele Schengen, og at lempelse kræver konkret, dokumenteret personligt behov – ikke undskyldelighed. Domstolene har ikke korrigeret denne linje

for § 25 b's vedkommende, men har på tilgrænsende felter – EU-borgeres trusselsvurdering i [Sag 319/2010](#), arbejdsbegrebets grænser i [SS-2624/2021-NYK](#) og proportionaliteten af frihedsberøvelse i [SS-67/2024-HJR](#) – vist, at der findes ydre grænser, som den administrative praksis skal holde sig inden for.

LOV	Udlændingeloven § 13, stk. 1	Udlændingeloven § 25b	Udlændingeloven § 26, stk. 1
	Udlændingeloven § 32, stk. 3-5	Udlændingeloven § 46a, stk. 3	Udlændingeloven § 58g, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om varetægtsfængsling efter hjemrejselovens § 14, stk. 1, nr. 1	04.02.2025	
	Højesteret · Ulovlig administrativ frihedsberøvelse af EU-borger med henblik på udvisning efter mindre forseelse	31.03.2013	
	Byretten · Russisk statsborger dømt for ulovligt ophold, men frikendt for ulovligt arbejde på slæbebad i dansk søterritorium	29.06.2021	

REFERENCE Lovgrundlag 6 paragraffer

Udlændingeloven § 25b		Udlændingeloven § 25a	stk. 1-2
Udlændingeloven § 26	stk. 1	Udlændingeloven § 32	stk. 3-5
Udlændingeloven § 46a	stk. 3	Udlændingeloven § 58g	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser 47 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			5
04.02.2025	Højesterets kendelse om varetægtsfængsling efter hjemrejselovens § 14, stk. 1, nr. 1	7150-8592	
05.10.2022	Kendelse om prøvelse af udvisningsbestemmelse efter indrejse i strid med indrejseforbud	2612-3111	
07.07.2022	Højesteret stadfæster kendelse om varetægtsfængsling efter dom i sag om overtrædelse af opholdspligt efter Hjemrejseloven	2523-3004	
19.12.2017	Udvisning og frihedsberøvelse af EU-borger for utryghedsskabende lejr i det offentlige rum	170-2017	
31.03.2013	Ulovlig administrativ frihedsberøvelse af EU-borger med henblik på udvisning efter mindre forseelse	319-2010	
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS			3
11.08.2025	Forhøjelse af straf for tredje gangs overtrædelse af indrejseforbud til 5 måneders fængsel	S-0772-25	
11.03.2025	Overtrædelse af Indrejseforbud: Landsretten Skærper Straf og Indrejseforbud	9676-11292	
28.06.2019	Dom for overtrædelse af indrejseforbud efter Udlændingeloven	6529-7838	
BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS			2

29.06.2021 Russisk statsborger dømt for ulovligt ophold, men frikendt for ulovligt arbejde på slæbebåd i dansk søterritorium 3093-3672

17.04.2019 Dom for overtrædelse af udlændingeloven og ordensbekendtgørelsen med udvisning 6528-7837

UDLÆNDINGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 36

20.06.2025 Afvisning af klage over udvisning grundet overskridelse af klagefrist ved digital forkyndelse W20250952925

21.05.2025 Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter overskridelse af visumfrit ophold i Schengen VAU/2025/2

13.03.2025 Administrativ udvisning af specialist for ulovligt arbejde ved rådgivning og sidemandsoplæring

11.02.2025 Stadfæstelse af administrativ udvisning og to års indrejseforbud som følge af besiddelse af euforiserende stoffer

11.02.2025 Udvisning af amerikansk statsborger for butikstyveri i lufthavnen trods familiemæssig tilknytning til EU-borger

11.02.2025 Stadfæstelse af udvisning for visumoverskridelse med udvidelse af indrejseforbud til hele Schengen-området

11.02.2025 Administrativ udvisning af en 15-årig indisk statsborger for overskridelse af visum og ophævelse af indrejseforbud på grund af alder

11.02.2025 Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for indisk statsborger efter overskridelse af visumperiode

11.02.2025 Stadfæstelse af udvisning for ulovligt ophold af britisk statsborger og ændring af indrejseforbud til Schengen-omfang

06.02.2025 Administrativ udvisning af EU-borger med to års indrejseforbud grundet gentagne krænkelser af den offentlige orden

08.11.2024 Administrativ udvisning af EU-borger efter gentagne butikstyverier og vurdering af familiens enhed

05.09.2024 Afslag på opholds- og arbejdstilladelse under beløbsordningen grundet indberetning som uønsket i SIS

24.04.2024 Administrativ udvisning af EU-borger efter overskridelse af den legale opholdsperiode uden indrejseforbud

24.04.2024 Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for overskridelse af visumophold i Schengenområdet

17.04.2024 Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde og overstay i Danmark

22.03.2024 Administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde udført som modydelse for mad

21.03.2024 Administrativ udvisning og fem års indrejseforbud for montenegrinsk statsborger trods familiemæssig tilknytning til Sverige

21.03.2024	Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper
20.03.2024	Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter ulovligt arbejde
20.03.2024	Administrativ udvisning og indrejseforbud til amerikansk statsborger efter ulovligt ophold
15.03.2024	Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet
29.01.2024	Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for ulovligt arbejde som ansigtsmaler
29.01.2024	Administrativ udvisning og to års indrejseforbud for subsistensløs udenlandsk statsborger
21.12.2023	Hjemrejsestyrelsens afslag på genoptagelse af sag om meldepligt hjemvist grundet mangelfuld belysning af helbredsforhold
20.09.2023	Hjemvisning af sag om fratagelse af kontante ydelser grundet mangelfuld sagsoplysning og partshøring
04.05.2023	Administrativ udvisning af rumænsk statsborger grundet gentagen berigelseskriminalitet og trussel mod samfundsinteresser
06.03.2018	Administrativ udvisning af litauisk statsborger efter butikstyverier kort efter indrejse
15.02.2018	Administrativ udvisning og indrejseforbud på to år efter ulovligt ophold i Danmark
11.11.2017	Afvisning af klage over opholdstilladelse grundet overskredet klagefrist og udvisning med indrejseforbud
09.02.2017	Administrativ udvisning af indisk statsborger efter ulovligt ophold og manglende kontakt til herboende barn
31.01.2017	Stadfæstelse af administrativ udvisning og fem års indrejseforbud grundet overtrædelse af Schengen-indberetning
30.09.2016	Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for EU-borger uden lovligt opholdsgrundlag
12.02.2016	Administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud for pakistansk statsborger efter ulovligt ophold
09.02.2016	Administrativ udvisning og femårigt indrejseforbud for overtrædelse af eksisterende Schengen-forbud
12.03.2015	Stadfæstelse af administrativ udvisning og toårigt indrejseforbud som følge af flerårigt ulovligt ophold
20.01.2015	Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for gambisk statsborger efter ulovligt ophold

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

17.03.2023	Kontrolafgift for parkering med fronten uden for opmærket bås ved Campusvej i Odense	park-3111
------------	--	-----------

FORARBEJDE Betænkninger

2 referencer

Udvisning - Betænkning nr. 1326 afgivet af Udvisningsudvalget, et ekspertudvalg nedsat af indenrigsministeren den 18. august 1995, Bind 1

nr. 1326 · 1997 · Indenrigsministeriet

Udvisning - Betænkning nr. 1326 afgivet af Udvisningsudvalget, Bind 2

nr. 1326 · 1997 · Indenrigsministeriet
